

vigs Fællesanliggender, og at der ikke er noget Fællesstab mellem eller er noget Fællesanliggende for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig, og det ærede Medlem maa dog vist med mig desværre indrømme, at dette er saa.

Tscherning: Om Forlæbelse, jeg sagde ogsaa, at Spilleværket var, hvad der angik Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesforfatning. Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesforfatning er for Diebliffet, vil jeg haabe, et Spilleværk, thi ellers risikere vi, at Preussen benytter Leiligheden.

Formanden: Seg maa gjentage, at der desværre ikke bestaaer nogen Forfatning for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender.

C. B. Rimestad: Seg vil gjøre opmærksom paa, at dersom det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) af Taler, der ere holdte ved Grundlovsfester, har lært, hvad han har fortalt os, saa maa det være af Tale, der ere holdte enten af ham selv eller af hans Nærmeeste.

N. Andersen: Seg vil kun tillade mig at sige ligeoverfor den Yttring af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at dersom den Kraft, jeg stolede paa, nu er tilstede i Folket til at bevare dets Rettigheder efter den Forfatning, her foreligger, vilde den gjøre sig gjældende ved denne Leilighed, at her er netop den tvingende Nødvendighed tilstede for at faae en Forandring, og den vil ikke være tilstede, naar man igjen vilde kaste Bærnepligten oven paa enkelte Stænder eller noget Eignende; thi da vilde et simpelt Nei fra Folkethingets Side være tilstrækkeligt til at afvise noget Saa-dant; men det er ingenlunde Tilfældet her ved denne Leilighed. Her er en Nødvendighed tilstede for at komme bort fra det Forfatningsvirvar, hvori vi nu befinde os. Derfor har jeg for min Deel troet at maatte gaae saa vidt, som jeg nu er gaaet; da jeg ikke har set nogen Mulighed for at slippe

bort fra dette Virvar for bedre Kjøb end det, vi nu have Afslut til at naae. Og naar det ærede Medlem tilraaer os: Hvorfor troe paa dem, der have ført saamegen Ulykke over Landet! saa skal jeg sige det ærede Medlem, at naar jeg bærer mig saa vidt, som jeg har gjort, er det ikke i Tro til Noget, men fordi vi staae ligeoverfor en Repræsentation, et Rigsraad med et Landsting, der har det i sin Magt at opretholde denne dobbelte Forfatning, saalange til der kommer en Overenskomst istand. Det er hverken af god Troe eller for noget som helst Andet, at jeg har båret mig.

Tscherning: Det ærede Medlem skulde have foreslået en anden Vej og først prøve paa, om denne Magt er tilstede, før han underkaster sig den. Jeg kan forstaae, at det ærede Medlem gif saa langt, som han er gaaet; saalange Spørgsmaalet laa alene paa Forslagets Gebeet, men at han fulgte med, ogsaa naar der blev bragt os et endeligt Forslag til en Lov, troer jeg er noget Uforsigtigt. Nu synes mig det Retteste at være, at lade Rigsdagen for sit Bedkommende indtage den samme Stilling og sige: Det, som I ville tvinge os til at gjøre, det vilde vi ikke gjøre; saa kunde vi komme paa Overenskomstens Gebeet, og faae da at see, hvilken Vej vi skulde gaae. For Diebliffet er der paa den Vej, hvorpaa det ærede Medlem bevæger sig, kun Underkastelse fra den ene Side og Herredømme fra den anden.

C. Rør: Seg vil kun svare det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimestad), der havde den Driftighed at gjøre den Paastand, at naar det Forslag blev ophøjet til Lov, som her foreligger, havde vi den frieste Forfatning i hele Verden, ved at minde ham om, at det danske Folk har levet under Grundloven af 5te Juni 1849; den var meget friere og derfor siger jeg, at det er en complet Usandhed, det ærede Medlem har sagt.

C. B. Rimestad: Seg vilde netop gjøre opmærksom paa, at denne Grundlov ikke kunde holdes for det danske Monarki; den maatte lade sig nøie med $\frac{2}{3}$ og overlade $\frac{1}{3}$ til Fæl-